

jeg kan vel også gå ud fra, at skatteministeren denne gang ikke vil være forundret, som han var under det sidste lovforslag.

Der er tale om meget betydelige stramninger over for erhvervslivet. Man siger, at det er for den del af erhvervslivet, der har over 10 mio. kr. i omsætning.

Det er nu ikke særlig meget, men det er en ganske betydelig stramning af likviditeten med de konsekvenser af økonomisk art, som fremgår af lovforslaget.

Regeringen bruger jo her ganske tydeligt salamimetoden. Den strammer på det ene sted, det andet sted og det tredje sted. Momsen har den hele tiden strammet. Først for den ene slags virksomhed, så for den anden og så for den tredje. Og det ender vel med, at vi en skønne dag skal betale momsen, inden kvartalet er gået, hvis det er op til denne regering. Men så længe får den forhåbentlig ikke lov at sidde.

Jeg kan ikke huske, hvem der før har beregnet det, det vil jeg ikke hænge op på, men er det ikke 25 mia. kr., man foreløbig har beregnet, at regeringen har strammet likviditeten over for erhvervslivet. Nu kommer der en lille milliard til. Til lykke, regeringen er dygtig.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg går ud fra, at hr. Flemming Hansen er informeret om, at lønmodtagerne i det her land betaler kildeskat. Det vil sige, at de betaler deres skat i samme sekund, som de får udbetalt deres løn.

Kan hr. Flemming Hansen give mig en eneste god grund til, at erhvervslivet ikke skal betale efter samme principper, nemlig – og her har de så oven i købet stadig væk kredit – jo burde betale indeholdte skatter og afgifter i samme sekund, de er indeholdt?

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte lovforslaget. Det er en del af den aftale, vi har lavet med regeringen omkring finansieringen af en række forslag, som vi mener er rigtige at få gennemført. Man kan sige, at det her forslag selvfølgelig ikke sådan har en speciel finansieringsbaggrund så meget som det, som også Venstres ordfører var inde på, at det pynter på statsregnskabet eller på dagregnskabet i år. Det er jo oplagt, at det er jo det, det gør. Det er jo ikke noget, der er nyt. Der er da andre regeringer, der har lavet noget tilsvarende. Også en borgerlig regering har lavet noget, som

havde sådan en engangsting. Når man sælger ting ud, så har det også en virkning på én gang, og det skal man aldrig skjule, at det er det, det har. Det er ikke noget med, at det her er en del af en stor finanspolitik, som andre forslag kan være.

Så vil jeg også sige i forlængelse af det, hr. Frank Aaen var inde på, at det der med hvor lang kredittiden skal være, jamen der er jo ikke noget, der siger, at den skal være lige netop det eller det. Det er jo en tid, man giver virksomhederne, og jeg tror nok, at man tidligere ville argumentere ud fra, at det jo er, fordi de har besvær med at opkræve eller sådan noget. Jeg tror nok, det var det, det var argumentet. Derfor skulle man have lov til at have pengene til at ligge et stykke tid. Nu er det jo kun de store virksomheder, vi rammer her, så det er jo nok noget, de overlever. De har nok ikke så store administrative byrder med det, andet end at de godt kan klare det.

Men altså det der med om kredittiden er det ene eller det andet, jamen det er jo et spørgsmål om, hvor langt vil man give rentefrit lån i de her tilfælde? Det er jo det, det drejer sig om. Der synes vi, at det, som ligger i forslaget, er fornuftigt, og derfor støtter vi forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Endnu et forslag som led i regeringens aftale med SF, CD og Enhedslisten i forbindelse med forslaget til finanslov.

Forslaget indeholder en afkorting af kredittiden for moms for virksomheder med en omsætning på over 10 mio. kr. årligt. For ikke så længe siden blev kredittiden for disse virksomheder nedsat til 76 dage, og nu foreslås der en yderligere stramning, hvorefter kredittiden kommer helt ned på 55 dage.

Forslaget hænger heller ikke rigtig sammen med regeringens udmeldinger om f.eks. flytning og indvandrerne med meget store varelagre af fødevarer, hvor der har været konstateret nogle uregelmæssigheder. Den har bebudet, at der skal sættes ind med vejledning og initiativer i forsøget på at få disse virksomheder til at køre ordentligt.

Nu strammer man så yderligere op med hensyn til kredittiden, og mange af disse virksomheder vil få svært ved at have et ordentligt grundlag for deres forretning. Lovforslaget betyder, at de bogførte indtægter stiger netto én gang for alle med 12,3 mia. kr. i 2000, men falder med 0,5 mia. kr. i 2001.